

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел.: (044) 256-03-33, факс: (044) 253-64-04
E-mail: zmi@mvs.gov.ua,
сайт: www.mvs.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 00032684

від _____ 20__ р. № _____

Голові Національної комісії, що
здійснює державне регулювання у
сфері зв'язку та інформатизації
Олександрові ЖИВОТОВСЬКОМУ

**Про інформування щодо порушень
у сфері телекомунікацій**

Шановний пане Голово!

До МВС України надходять чисельні звернення суб'єктів господарювання щодо порушення їх законних прав у сфері телекомунікацій, перешкоджання здійснення діяльності та блокування роботи веб-сайтів на території України.

Використовуючи недосконалість законодавства та судової системи, громадяни та їх представники (адвокати) за допомогою відповідних судових позовів доволі успішно ініціюють їх розгляд у судах та прийняття неправомірних рішень у своїх корисних інтересах щодо припинення діяльності (накладення арешту на майно) шляхом закриття доступу до окремих веб-сайтів користувачів мережі Інтернет на території України в рамках наявних кримінальних проваджень.

Так, ухвалою Печерського районного суду м.Києва від 18 лютого 2021 року №757/3739/21-к за клопотанням адвоката Мкртичевої Марини Ігорівни в інтересах Барбули Павла Олексійовича в рамках кримінального провадження №12020100060003326 від 04.12.2020 накладено арешт на майнові права інтелектуальної власності – доменні імена дванадцяти веб-ресурсів шляхом зобов'язання національних операторів телекомунікацій, що здійснюють діяльність на території України у відповідності до Закону України «Про телекомунікації», закрити до них доступ користувачів мережі Інтернет на території України.

Позиція МВС України з цього приводу наступна.

Згідно зі статтею 171 КПК України (Клопотання про арешт майна) передбачається, що з клопотанням про арешт майна до слідчого судді, суду має право звернутися прокурор, слідчий за погодженням з прокурором, а з метою забезпечення цивільного позову - також цивільний позивач.

м з тим, із матеріалів кримінального провадження №12020100060003326
Підписувач Герашенко Антон Юрійович
сья, що гр. Барбул П.О. не є цивільним позивачем, а лише не має права

Сертифікат 41CDBEF7B7ADD7310400000AD0E000074260000

423001

МВС України
№13606/3/09-2021 від 02.04.2021

подавати таке клопотання до суду, а суд відповідно не мав права розпочинати розгляд поданого адвокатом Мкртичевою М.І. в інтересах Барбула П.О. клопотання, а винесена ним ухвала є неналежною.

Крім того, 10 березня 2021 року слідчим слідчого відділу Печерського управління поліції ГУНП в м.Києві кримінальне провадження №12020100060003326 від 04.12.2020 за ч.2 ст. 182 КК України, було закрито у зв'язку з відсутністю у діянні складу кримінального правопорушення.

Одночасно, 21 березня 2021 року у зв'язку із закриттям указанного кримінального провадження Печерським управлінням поліції направлено лист за №2467/125/52/05-2021 до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, з проханням припинити виконання будь-яких рішень слідчого, прокурора та слідчого судді, прийнятих в рамках кримінального провадження, які надходили до Національної комісії.

Відповідно до частини четвертої статті 283 (Загальні положення закінчення досудового розслідування) КПК України про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому статтями 303, 304 КПК України. Ураховуючи той факт, що слідчий, виносячи постанову про закриття, не знав про наявність ували Печерського районного суду м. Києва щодо арешту майна, відповідно до пункту 9 частини першої статті 309 КПК України (Ухвали слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування) мав право здійснити дії щодо оскарження в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про арешт майна.

Одночасно інформуємо, що згідно частини 1 статті 174 КПК України (Скасування арешту майна) підозрюваний, обвинувачений, їх захисник, законний представник, інший власник або володілець майна, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, які не були присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково. Таке клопотання під час досудового розслідування розглядається слідчим суддею, а під час судового провадження - судом.

Арешт майна також може бути скасовано повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням підозрюваного, обвинуваченого, їх захисника чи законного представника, іншого власника або володільца майна, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо вони доведуть, що в подальшому застосуванні цього заходу відпала потреба або арешт накладено необґрунтовано.

Клопотання про скасування арешту майна розглядає слідчий суддя, суд не пізніше трьох днів після його надходження до суду. Про час та місце розгляду повідомляється особа, яка заявила клопотання, та особа, за клопотанням якої було арештовано майно.

Таким чином, стосовно власників інтернет ресурсів (провайдерів) вважаємо доречним зазначити, що відповідно до частини першої статті 174 КПК України законний представник, інший власник або володілець майна, які не були

присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково.

Звертаємо увагу, що аргументації адвоката Мкртичевої М.І. стосовно поширення неправдивої інформації на інтернет ресурсах не є предметом правових відносин кримінального процесуального права, а здійснюється в цивільному законодавстві шляхом захисту честі, гідності і ділової репутації.

Відповідно до статей 94, 277 Цивільного кодексу України фізична чи юридична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації.

Способами захисту гідності, честі чи ділової репутації від поширення недостовірної інформації можуть бути, крім права на відповідь та спростування недостовірної інформації, також і вимоги про відшкодування збитків та моральної шкоди, заподіяної такими порушеннями як фізичній, так і юридичній особі. Зазначені вимоги розглядаються у відповідності до загальних підстав у цивільному законодавстві щодо відповідальності за заподіяння шкоди (п. 27 постанови Пленуму Верховного суду України від 27.02.2009 № 1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи»).

Інформуємо для Вашого розгляду.

З повагою
заступник Міністра

Антон ГЕРАЩЕНКО